

Dziewiąta forma shaolińskiego klasztornego stylu walki „Osiemnastu Rąk Luohan”:

- Shaolin Luohan Shi Ba Shou Jiu Lu -

fot.1.

fot.1: Mistrz Shi De Hong prezentujący ruch „Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc” występujący w dziewiątej formie klasztornego shaolińskiego stylu walki „Osiemnastu Rąk Luohan”.

*W niniejszym artykule przykładowe praktyczne zastosowanie w walce wybranych ruchów dziewiątej formy shaolińskiego stylu walki „Osiemnastu Rąk Luohan” prezentują: Paweł Borys oraz Sławomir Pawłowski.
Zdjęcia wykonał Mariusz Jasiński.*

Oto historyczny wierszowany utwór poetycki stworzony przez mnichów świątyni Shaolin, opisujący dziewięć formę stylu walki „Osiemnastu Rąk Luohan”:

„Sztuka walki „Osiemnastu Rąk Luohanów” stworzona w świątyni Shaolin u stóp świętej góry nie ma sobie równych. Starzy mnisi nadali ruchom dziewiętej formy następujące nazwy: „Żółty cesarz dosiada okrakiem tygrysa, aby pokonać głupiego smoka”, „Nie martw się, gdyż nieśmiertelny wskaże ci drogę”, „Obróć głowę i spójrz ponad barkiem na księżyc, jak smok skręcający swoje ciało i machający ogonem”, „Mały chłopiec kultywuje swoje życie duchowe wykonując swoje codzienne obowiązki z Buddą w sercu”, „Centkowany Daniel (gatunek jelenia) odwracając się podaje pyskiem kwiat”, „Wspaniała gęś wie kiedy nadchodzi właściwa pora by rozłożyć skrzydła”, „Małpa chwyta i pokazuje brzoskwinę”, „Kui Xing (1) spryskuje kroplami wody głowę żółwia”, „Gao Zu (2) ścina mieczem Bai Di Zi”, „Wang Xiang (3) siedzi na lodowej krze wypatrując w wodzie ryb”, „Jaskółka gwałtownie opada (pikuje) w kierunku powierzchni wody rzeki Changjiang”(4), „Karp skręca ciało w trakcie skoku nad Long Lou”(5), „Luohan pełen Vajry walczy z dzikim tygrysem”(6) , „Czerwonogłowy żuraw spogląda z rozpostartymi skrzydłami w kierunku Jiu Zhou” (7) „Wu Kong wchodzi do jaskini w Shui Lian” (8), „Biały wąż atakując bogów martwi duchy”, „Niebiański mistrz strzela do Tian Gou”(9), „Doskonała postawa przynosi efekty przez tysiąc lat”.

1. **Kui Xing** – (tzn.: „Główna Gwiazda”) - zwany także „Wielkim Mistrzem Kui” lub „Wielkim Kui - Gwieździstym Księciem” jest postacią z mitologii chińskiej, bóstwem opiekuńczym osób zdających egzaminy. Często przedstawiany jest, jako szczupły i pełen wigoru człowiek stojący na skorupie żółwia (lub ryby) z pędzelkiem do kaligrafii w dłoni. Żółw symbolizuje długowieczność i mądrość, a wielka ryba wodnego smoka. Według Chińczyków jego postać uosabiana jest przez jedną z gwiazd w gwiazdozbiore „Wielkiego Wozu”. Kui Xing faktycznie nazywał się Zhong Kui. Był śmiertelnikiem, człowiekiem bardzo utalentowanym, wręcz genialnym. Jako student w świecie akademickim był mężczyzną niezwykle brzydkim, i z tego powodu stał się typowym pośmiewiskiem i „popychadłem”. Po zdaniu przez niego celująco egzaminów, z powodu brzydoty odmówiono mu prawa zostania urzędnikiem państwowym. Według źródeł taoistycznych sam o osobie mawiał, że: „jest garbaty i pokrzywiony jak znak chińskiego pisma”. Gdy zrozpaczony rzucił się z urwiska, by się utopić, został uratowany przez wodnego smoka, który świadomy jego talentu dał mu stanowisko w Ministerstwie Literatury i Spraw Wewnętrznych. Jako gwiazda opiekuńcza studentów Iłni na nieboskłonie w pobliżu gwiazdy Wen Chang’a.

fot.2.

fot.2: Figurka Kui Xing'a stojącego na głowie wodnego smoka eksponowana w „Liverpool Lever Art Gallery”.

2. **Gao Zu** - tzn. „Najwyższy Przodek” (256 r. p.n.e. - 195. r. p.n.e.) – pierwszy chiński cesarz Zachodniej Dynastii Han. Pochodził z chłopskiej rodziny. Przed przyjęciem tytułu i imienia cesarskiego nazywał się Liu Bang.

fot.3.

fot.3: Obraz cesarza Gao Zu.

Bai Di Zi - lub: „Bai Di Zi Ye” tzn. legendarny „ Król – Wąż” ścięty przez syna Czerwonego Cesarza.

Za młodych lat Liu Bang (późniejszy cesarz Gao Zu) otrzymał zadanie eskortowania więźniów do podnóża góry Li, gdzie mieli budować mauzoleum pierwszego cesarza dynastii Qin - Qin Shy Huang'a (ur.259 p.n.e. – zm.210 p.n.e.). W trakcie podróży

wielu więźniów uciekło. W związku z tym, że pozwolenie więźniom na ucieczkę było przestępstwem, Liu Bang obawiał się o swoje życie. W tej sytuacji uwolnił resztę więźniów i sam stał się uciekinierem. Z własnej woli podróżowało z nim kilku uwolnionych przez niego więźniów. W jednej z legend napotkali oni ogromnego białego węża, który zabił kilka osób swym trującym oddechem. Liu Bang zabił węża, jednakże w trakcie nocy napotkał przy drodze starą płaczącą kobietę, która płakała aż do świtu. Gdy Liu Bang zapytał ją dlaczego płacze, odpowiedziała mu: „Moje dziecko - syn Białego Cesarza został zabity przez syna Czerwonego Cesarza”. Po wypowiedzeniu tych słów kobieta zniknęła w tajemniczych okolicznościach. Po usłyszeniu dziwnych słów staruszki ludzie podążający wraz z Liu Bangiem uznali je za proroctwo i uwierzyli, że w przyszłości ma on zostać kolejnym władcą Chin. Byli oni pod ogromnym wrażeniem całego zdarzenia, które z czasem zyskało nazwę „Początku Powstania Zrodzonego Z Zabicia Białego Węża”. Po wielu dalszych życiowych perypetiach Liu Bang faktycznie został cesarzem Chin i przyjął nowe imię Gao Zu. Po upadku dynastii pozostał prosty wiersz autorstwa Zhao Boxian: „Gdy wielkość i sława synów Bai Di przeminie, któż utuli żal Zhao Wang Sun?”

3. **Wang Xiang** – (185 – 269 r. n .e.) – minister na dworze Cao Wei w epoce „Trzech Królestw”. Nosił szczytny tytuł „Wielkiego Przywódcy”.

fot.4.

fot.4: Obraz przedstawiający Wang Xiang'a siedzącego na lodowej tafli i przypatrującego się pływającemu pod nią rybm.

4. **Changjiang** – chińska nazwa rzeki Jangcy Jiang (dosłownie: „Długa Rzeka”). Najdłuższa rzeka w Azji, trzecia na ziemi po Amazonce i Nilu.

fot.5.

fot.5: Rzeka Changjiang (Jangcy Jiang). Zdjęcie pochodzi z: infopedia.com

5. **Long Lou** – „Smoczy Wodospad” na rzece Yi, przy skalnych Smoczycich Wrotach „Long Men” w prowincji Henan, prefekturze Luoyang.

fot.6.

fot.7.

fot.6: „Smoczy Wodospad” na rzece Yi znajdował się pomiędzy jej brzegami w miejscu w którym obecnie wznosi się widoczny na zdjęciu most. (fot. autor artykułu).

fot.7: Chińskie malowidło na macie bambusowej przedstawiające karpia wskakującego do wodospadu w Long Lou (w jego dolnej części) oraz wylatującego z niego (w jego górnej części) po całkowitej fizycznej przemianie w smoka. Głęboką symbolikę powyższej sceny opisałem w artykule p.t. „Long Quan czyli styl smoka w kung Fu”, opublikowanym w grudniu 1999 roku na łamach 9 numeru „Magazynu Internetowego Świat Nei Jia”. Artykuł dostępny jest na łamach strony internetowej www.neijia.net (fot. autor artykułu)

6. **Vajra** – buddyjski symbol Wadźarajany tzn. „Diamentowej Drogi”. Oznacza nagle błyskawiczne oświecenie, niezniszczalność. Termin ten symbolizuje prawdziwą naturę rzeczywistości, jedność wszystkich rzeczy oraz zjawisk.

fot.8.

fot.9.

fot.10.

fot.8: Vajra. Zdjęcia pochodzi z portalu internetowego „Wikipedia”.

fot.9, for.10: Srebrna Vajra „spinająca” buddyjski różaniec autora artykułu.

7. Żuraw czerwono głowy – tj. „Żuraw mandzurski”.

fot.11.

fot.12

fot.11: Obraz autorstwa Sandy Clift p.t. „Biały żuraw rozpościera skrzydła”. Na obrazie widnieją namalowane czerwonogłowe żurawie mandzurskie.

fot.12: Obraz p.t. „Żuraw - symbol długowieczności” autorstwa Wong Lui Sang.

Jiu Zhou – tzn. „Dziewięć Prowincji”. Zwrot użyty w powyższym wierszowanym utworze jest metaforą zachęcającą mnichów do prezentowania aktywnej patriotycznej postawy obrony i ochrony kraju oraz klasztoru Shaolin, jako jego części. W starożytności termin ten odnosił się do dziewięciu obszarów terytorialnych symbolicznie określających państwo chińskie. Obecnie oznacza on miasto w prowincji Guandong, przez które przepływa Rzeką Perłowa.

8. **Wu Kong** – (**Sun Wu Kong**) - powszechnie znany jako „Małpi Król”. Fikcyjna postać z mitologii chińskiej, bohater wielu opowieści, legend, dzieł literackich oraz malarskich. Posiadał liczne nadprzyrodzone moce, w tym nieśmiertelność. Zastąpił z biegłego posługiwania się w walce magicznym kijem, zmieniającym zgodnie z jego wolą wielkość. Na „co dzień” miał on wielkość zapałki i Sun Wu Kong nosił go schowany za uchem. Walcząc, wykonywał wiele ruchów akrobatycznych, przeplatając je figlarnym zachowaniem. Jego sposób walki widoczny jest w chińskim stylu kung fu „małpy”.

fot.13.

fot.13: Obraz przedstawiający króla małp Sun Wu Kung'a .

9. **Shui Lian** – Okręg w prowincji Jiangsu we wschodnich Chinach.

10. **Tian Gou** – (dosłownie: „Niebiański Pies”) jest jednym z uskrzydłonych demonów. Zgodnie z opisem w „Shan ha ijing” przypomina on nieco lisa lub długonosą małpę, gdyż posiada czerwony pysk i długi oraz wysoko osadzony na czaszce nos. Posiada skrzydła, potrafi latać, jest wysoki, głośno oddycha, żyje w górach i posiada nadprzyrodzoną moc. Jest w stanie zabić człowieka. Zgodnie z chińskimi legendami, jeśli w nocy widoczny na niebie księżyc nie był w pełni, lecz widoczny był jedynie jego fragment (tzw. „sierp”), mawiano, że niewidoczną jego część odgryzł i pożarł głodny niebiański pies. Uważano, że jego poddani (zwolennicy) posiadają siłę zdolną do wrywania drzew z korzeniami. W dawnych Chinach straszono nim małe dzieci nie mogące wieczorem zasnąć. Mawiano, że jeśli nie pójda do łóżek spać, przyjdzie i pożre je niebiański pies. (patrz malowidło poniżej).

fot.14.

fot.14 : „Zhang Xian strzelający do Tian Gou”- obraz prezentowany na portalu internetowym „Wikipedia” . Zhang Xian (990-1078 r.n.e.) był słynnym chińskim poetą żyjącym za czasów panowania dynastii Song.

Lista ruchów tworzących dziewięć formę „Osiemnastu Rąk Luohan”:

1. „Han Juen Gua Hu” - „Zaprzągnij tygrysa do wozu”.
2. „Tien Ren Tzy Lu” - „Niebiańska istota wskazuje drogę”.
3. „Huei Thu Wan Jue” - „Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc”.
4. „Tung Tzy Pei Fu” - „Uczeń kłania się Budzie”.
5. „Mei Lu Sien Hua” - „Drewniana lalka podaje kwiat”.
6. „Hun Jen Dzan Tzy” - „Dzika gęś rozpościera skrzydła”.
7. „Juen Hou Tzy Tou” - „Małpa zrywa brzoskwinię”.
8. „Kuei Xi Tien Yue” - „Kuei Xi wskazuje na mistrza”.
9. „Gou Tzy Tzen Han”- „Cesarz Han zabija wielkiego węża”.
10. „Wang Xiang Wo Bin” - „Wang Xiang śpi na bryle lodu” (na lodowej krze).
11. „Yen Tzy Dzi Suei” - „Zakole wody”.
12. „Li Yu Fan Shen” - „Złoty karp skręca swoje ciało”.
13. „Luohan Tou Hu” - „Luohan siedzi na tygrysie”.
14. „Sien He Lian Tsy” - „Żuraw uderza rozpostartymi skrzydłami”.
15. „Wo Kan Su shen” - „Wo Kan napręży swoje ciało”.
16. „Bai She Tu Sing” - „Biały wąż wyciąga język”.
17. „Tan She Tian Gou” - „Strzel prędko do niebiańskiego psa”.
18. „Gin Na Wu Tzy” - „Przybierz z pełnym duchem postawę walki”.

Graficzne przedstawienie ruchów tworzących dziewiątą formę klasztornej shaolińskiego stylu walki „Osiemnastu Rąk Luohan”:

1.

2.

3.

4.

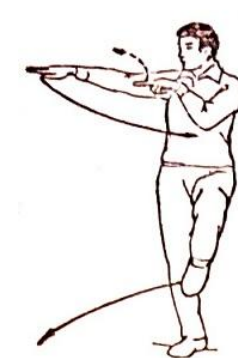
4 - A.

5.

6.

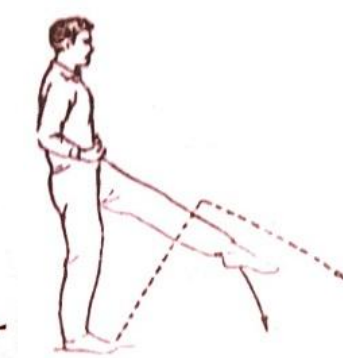
7.

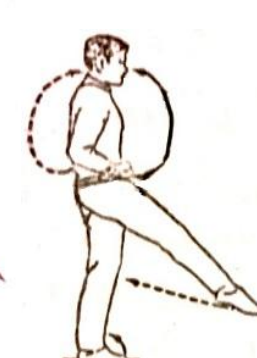
8.

9.

10.

11.

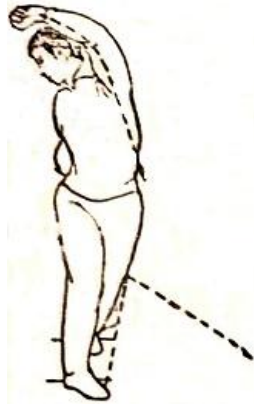
12.

12 - A.

13.

14.

14 - A

15.

16.

17.

17 - A.

18.

19.

20.

21.

21 - A.

22.

23.

24.

25.

26.

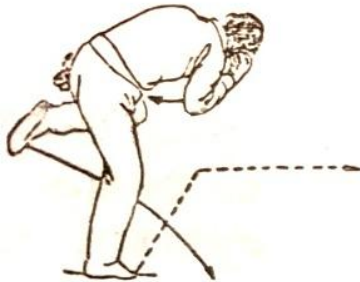
27.

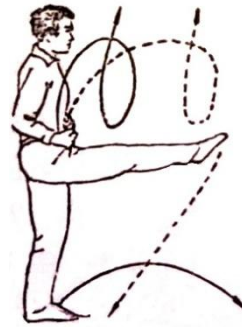
27 - A.

28.

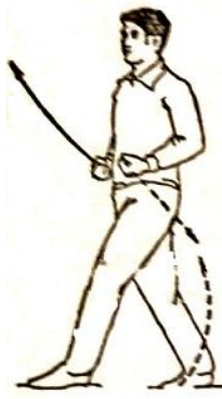
29.

30.

31.

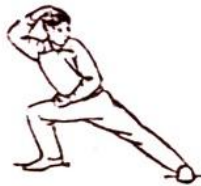
32.

33.

34.

34 - A.

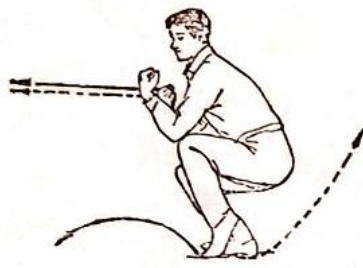
35.

36.

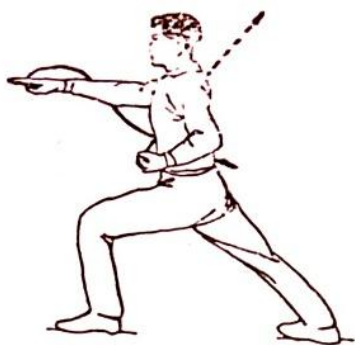
37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

**Przykładowe praktyczne zastosowanie wybranych ruchów
dziewiętej formy shaolińskiego stylu walki
„Osiemnastu Rąk Luohan”:**

Akcja Pierwsza: „Zaprzągnij tygrysa do wozu”.

fot.15.

fot.16.

fot.17.

fot.18.

fot.19.

Akcja Druga: „Niebiańska istota wskazuje drogę”.

fot.20.

fot.21.

fot.22.

fot.20, fot.21: Prezentacja praktycznego zastosowania ruchu: „Niebiańska istota wskazuje drogę”.

fot.22: Obraz Shi Yong Zhi (33 generacja mnichów świątyni Shaolin) przedstawiający Bodhidharmę wykonującego powyższy ruch. W rzeczywistości sytuacja taka nie mogła mieć miejsca, gdyż shaolińscy mnisi stworzyli styl walki „Osiemnastu Rąk Luohan” dopiero po jego śmierci.

Akcja Trzecia: ciąg dalszy ruchów o nazwie „Niebiańska istota wskazuje drogę”.

fot.23.

fot.24.

fot.25.

Akcja Czwarta: „Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc”.

fot.26.

fot.27.

fot.28.

Akcja Piąta: „Małpa zrywa brzoskwinie”.

fot.29.

fot.30.

fot.31.

Akcja Szósta: „Kuei Xi wskazuje na mistrza”.

fot.32.

fot.32: Praktyczne zastosowanie ruchu „Kuei Xi wskazuje na mistrza”.

Akcja Siódma: „Cesarz Han zabija wielkiego węża”.

fot.33

fot.33: Praktyczne zastosowanie ruchu „Cesarz Han zabija wielkiego węża”.

Akcja Ósma: „Zakole wody”.

fot.34.

fot.34: Uderzenie głową w splot słoneczny przeciwnika jest jednym z ruchów tworzących akcję o nazwie „Zakole wody”. Całość składa się z kombinacji ruchów przeciwdziałającym duszeniu, uwolnieniu się z duszenia, kontrataku skierowanego w krocze przeciwnika oraz uderzenia głową w jego splot słoneczny.

Sławomir Pawłowski

Gdynia październik 2013.